

Maa jeg med Hensyn til Fredningsbestemmelserne nævne, at de i den tyske Jagtlov, der er af 15. Juli 1907, er lidt forskellige fra vore. Fredningstiden er: For Elsdyr fra 31. Oktober til 1. August; Hinde og Kalve hele Aaret; Kronhjorte og Daadyr fra 1. Marts til 31. Juli; Hinde og Kalve fra 1. Februar til 15. Oktober; Raabukke fra 1. Januar til 15. Maj; Raaer og Raakid fra 1. Januar til 31. Oktober; Grævlinger fra 1. Januar til 31. August; Bævere fra 1. December til 30. September; Harer fra 16. Januar til 30. September; Urhaner fra 1. Juni til 30. November; Urhøns fra 1. Februar til 30. November; Birke-, Hassel- og Fasanhøns fra 1. Februar til 15. September; Agerhøns, Vagtler og skotske Mosehøns fra 1. December til 31. August; Vildænder fra 1. Marts til 30. Juli; Snepper fra 16. April til 30. Juni; Trapper fra 1. April til 31. August; hvide Svaner, Traner, Brokfugle, Vagtelkonger og alle andre jagtbare Sump- og Vandfugle med Undtagelse af Vildgæs fra 1. Maj til 30. Juni; Drosler (Kramsfugle) fra 1. Januar til 20. September. Det vil ses, hvis man sammenligner den tyske Jagtlovs Fredningsbestemmelser med vore, at der er Forskelle, for flere Arters Vedkommende endog betydelige Forskelle. Jeg anerkender, som sagt, de Bestræbelser, man her har gjort for at udvide Fredningstiden for forskellige Arter.

Naar jeg nu vender mig til de enkelte Paragraffer i selve Lovforslaget, støder jeg først paa Bestemmelsen i § 1 om, at paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørages af det offentlige, forbeholder dette sig Jagtretten. Nu er Forholdet, saa vidt mig bekendt, det, at ved Siden af de Arealer, som Staten har købt, og hvor den sikrer mod Sandflugt, er der Arealer, som ejes af private, og hvor Sandflugtdæmpningen besørages med Tilskud af Halvdelen fra Staten, $\frac{1}{6}$ fra Amtet og $\frac{1}{6}$ fra den Kommune, i hvilken Arealet er beliggende, medens endelig $\frac{1}{6}$ ydes af vedkommende Lodsejer. Jeg er ikke sikker paa, om det ikke vilde være rigtigst at overlade Grundejerne Jagtretten paa de Arealer, her er Tale om. Men det er jo ikke noget stort Spørgsmaal, og en tilsvarende Bestemmelse findes i den gældende Lov, det er ikke noget nyt, her er kommet ind.

For øvrigt er der i Kapitel I ikke ret store Afvigelser fra den bestaaende Lov. I § 5 har man i første Linie indsat en Bestemmelse, der gaar ud paa, at man for at faa Lov til at øve Jagt skal have

dansk Indfødsret eller i de sidste to Aar have haft fast Ophold her i Landet. Det er vist en meget praktisk Bestemmelse. Dernæst er der lidt Forandring i § 6. En Del af den gældende Lovs § 6 er, saa vidt jeg kan se, indgaaet i Kapitel V, § 30. Endelig er der i § 7 truffet en Bestemmelse med Hensyn til Kron- og Daavildt, der, saa vidt jeg ved, ikke har været freddet før. I Slutningen af § 7 er der indkommet en Bestemmelse, hvorved der gives Paabud om, at Vildt, der er fældet i Henhold til Paragraffens Bestemmelse om, at den jagtberettigede skal holde sit Vildt fra at gøre Skade paa andres Jordbrug, skal afleveres til Formanden for Hjælpekassen, og hvis dette ikke sker, ifalder den vedkommende Bøde efter § 38. Jeg vilde finde det lige saa naturligt, at man gav Paabud om, at han afhentede Vildtet. — Endelig er der en Tilføjelse i § 11.

Det er imidlertid ikke Kapitel I, der volder store Vanskeligheder. De fleste af de Ændringer fra det bestaaende, som her er foreslaaede, enes vi let om, de hører ikke til de principielle Spørgsmaal. Anderledes forholder det sig med Hensyn til § 14, som handler om Jagttegnet. Jeg maa maaske minde om, hvorledes Stillingen tidligere har været med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det var et af dem, der voldte stor Uoverensstemmelse i Slutningen af 80erne og i Begyndelsen af 90erne baade i Folketinget og i Landstinget, og jeg skulde næsten tro, at dersom det Landsting, som den Gang sad, var der endnu, vilde det have glædet sig over, at der fremkom Forslag om saadanne Bestemmelser, som der her bringes i Forslag. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tegnet ved jeg ikke hvorledes Stillingen er her i Rigsdagen, men jeg vil stille mig tvivlende overfor om dette Krav kan gennemføres. Det er ikke noget stort Beløb, her kræves, 10 Kr. — eller det vil vel blive 11 Kr. —, men det er dog kun et Jagttegn, der gælder for et Aar, der skal løses nyt hvert Aar. Jeg forstaar det saaledes, uagtet det ikke staar i selve Paragraffen — og det staar for Resten heller ikke i Anmærkningerne til Paragraffen —, at Beløbet skal gaa i Statskassen. Man stiller det i de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, op saaledes, at de 10 Kr. eller 11 Kr., hvad man nu vil, skulde være Vederlag for den Kontrol, som i Fremtiden skal øves med Jagten, og at Statskassen ikke tænkes at skulle have noget Udbytte deraf. Men jeg forstaar det dog efter den anden Udtalelse, som ogsaa findes i